

**PORON-
KUSEMA**
JANI HUTTUNEN

PORONKUSEMA

PORONKUSEMA

Kirjoittanut
Jani Huttunen

Alkuperäisen kannen suunnittelu:

Jani Huttunen

Kannen kuva:

Jani Huttunen

Copyright © 2020 Jani Huttunen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2358-6

PORONKUSEMA theme: Jani Huttunen

Akustisella kitaralla tai vaikka vihellellen.

e I-----
b I-----
G I-----
D I-----
A I --2-----2-----3-----3-----
E I -0--0000---0--0000---0--0000---0--0000---

e I-----
b I-----
G I-----
D I-----
A I --2-----2-----3-----3-----
E I -0--0000---0--0000---0--0000---0--0000---

e I-----
b I-----
G I-----5-----
D I-----2---66666---
A I --11-----8888-----
E I -0--0000---0-----0-----

SISÄLTÖ

Darra.....	9
Kun nainen nauraa suu auki.....	18
Sids (Sudden Infant Death Syndrome).....	23
Tyrmäys.....	27
Ambulanssi.....	41
Noi e la LUNA.....	46
Voi viddu.....	48
Kultahammas the hammer Mr Martti.....	53
Kissakiista.....	57
Sairaala.....	62
Kirjattu kirje.....	65
Destiny`s child.....	68
Eliittikumppanit.....	71
Melkein painajainen elm streetillä.....	76
Bon voyage.....	80
Tsekkiläinen armeijavyö.....	82
Solongisti.....	87
Nostalgiaa täysihoidolla.....	95

Uskovainen murhanäytelmä.....	112
Tukholma harbour.....	113
Limuosimpanssi.....	116
Tervetuloa - Welcunt.....	119
Alg-Hero-Not.....	123
Lähellä slottsbacken 2 B-C.....	124
Aftonbladet-Niiku.....	127
Suomalaisessa kirkossa - Tahdotko asian.....	129
Pikkutuhmatunnit.....	130
Ryanairback.....	139
Tampegre - Saigon 72.....	143
Persejuhlaan.....	145

DARRA

Intohimo, niin brutaalin riisuttu kuva itsetyydytyksestä.

Ton verran amalgaamia korvien välissä niin kuinka paljon sitä tavaraa sitten onkin käynyt jalkovälissä? Turhan nopean sovintoseksin ja pikasuihkun jälkeen laitoin samat viikonpäivillä koristellut ja kissamaiset alushousut jalkaani. Minä tuumin asiaa itsekseni. Olihan vissiin juhlapäivä taas tulossa. Ikkunassa oleva tahra kertoi myös siitä, että joku toinenkin vankka boheemi kuluttaja oli istunut tällä samaisella paikalla. Selvät sormenjäljet. Joku näyttelijä mainitsi joskus elokuvassaan, että kuristaminen hanskat kädessä on sama kuin naida kortsulla. Kukakohan? Meni tovi ajatukseen.

Ai saatana! Don Johnson! Lahtelaisen vaatemerkin namupoika se oli! Toinen puhui hurjia ja toinen taisi juosta Stanozololisen lääkeaineen runkatessa veren kierrossa MM-aikaan sadalla metrillä! Eikös sekin ollut Johnson, Joninpoika vapaasti suomeksi. Vittu veljeksillekö Luhta meni antaa sponsorirahat? Vilkuilin

taas ympärilleni. Rannettani kutittava Citizen (Kane) näytti 12. Päivä puolella ja oli menossa aamupalasta siirtymävaiheen jälkilounas. Ohras. Pizze. Keila. Olut.

Ei mitään sanottavaa tollekkaan. Katseeni rajoittui väkisin makaamisen termein hänen purukalustoonsa. Auh! Hampaisiin. Kehtaakin vielä nauraa suu auki. Mä tiedän mitä se tarkoittaa kun nainen nauraa suu auki. Mua et saa! Noilla betoniporsailta Bondinkin pahamaineinen purijaroisto olisi ollut valkeaa kalpeaa lakanaa. Ei ihme että he keksivät muinoin tukiraudat suuhun ja egyptiläiset tuunas uskomattomat pyramidit. Yritin taas tunkea tukun ajatuksiani sinne ahtaaseen rakoon, joka aamulla muistutti minua, että voisi jo hakea ne sementit taloani varten. Taloa, jonka piti olla valmis jo vuosi sitten. Saatanan byromaanikraatit. Älynväläys, mikä se on? Vittu. No. Annoin kieleni nuolaista angiinan rasittamaa kurkkuani ja yskäisin. Ajatus jo uudesta oluesta mielessäni ja sitten se saatana tapahtui: nainen vastapäätä, rautahammas, kymppikerho, Bond-Lady, joka on todellakin hyväksytty Ruusu, antaa mulle e-mail osoitteensa, jonka se varmaan raapusti alaselkää hiestä märkänä kun mä kävin putkassa. Herran jestas! Kolme vuotta istuttu samassa nurkkapöydässä ja tässä on lasku. Onhan minussa sitä charmanttia otetta niinkuin miehellä pitääkin olla. Joo ja David Dave Mustaine on Mika Häkkisen näköinen. Pakko myöntää. Mä sanoin sille kerran että varmaan ottaa päähän olla vähän lihava. Katos kun ei jää varjoa maahan kun kävelee auringos-

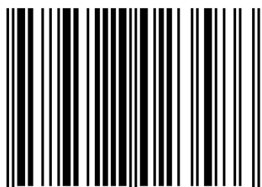
Poronkusema on inhimillinen, henkilöitä kaunistelematon ja draamallinen kertomus hyväksymisestä, anteeksiannosta, tasa-arvosta ja kasvamisesta.

Poronkusema on päähenkilön ja hänen lähipiirinsä elämänmakuinen, ei liian suolaisen siloiteltu tapahtumasarja, jossa koheltamista eikä päätä ja häntää puutu.

Äidin anteeksianto ja läheisten hyväksymisen sellaisina kuin ovat. Miten lapsen kuolema voi muuttaa ja muokata perheenjäsenten ja lähipiirin tulevaisuutta.

Tämä on lähtölaskenta tälle tarinalle. Tulet loikkaamaan kuin kärpänen homeiseen kattoon ja mehustelet sieltä meheviä sattumuksia kuin tirkistellen ala-asteella pukuhuoneisiin.

Me oltiin sellainen tavallinen The Usual Suspects, niinku epäillyt siitä mahtavasta Bryan Singerin ohjaamasta jenkkileffa- klassikosta. Ainoa erotus - me ei oltu niin hyvännäköisiä....”

9 789528 023586